

МАРКО ГАНЧЕВ
КАК СЕ ОБУЧАВА ЛОВНО
КУЧЕ

chitanka.info

Като гледам с какъв резултат се завръщат сегашните ловци от полето, все не мога да повярвам, че нашите далечни прадеди в пещерите са преживявали само от лов. Но, изглежда, е вярно, понеже човечеството все още съществува. Щом тогава хората не са загинали от глад, нищо вече не е могло да ги уплаши и те смело са се устремили към своето бъдеще.

А при това нашите пещерни прадеди не са имали и ловни кучета. Поне в първия период, когато още не са опитомявали животни.

На тия мисли ме наведе поканата на съседа Иван да присъствуваме заедно с Панчо на първото ловно кръщение на малкото му куче Бимбо.

Вървим си ние през полето, Бимбо пролайва от време на време ту пред нас, ту зад нас. Обучава се. Аз си мисля за наследството ни от пещерните прадеди. Не зная какво си мислят Иван и Панчо, но положително и на тях през ум не им минава, че малкото куче Бимбо ще може да изгони заек.

Не щеш ли, заекът излезе. Нали е по-глупав и от Бимбо, щом чул кучешки лай, хукнал да се спасява.

— У бре, де бре! Дръж, Бимбо! — развика се ловецът.

Заекът бяга, кучето след него. Ние след кучето. Ловната страст на пещерните прадеди разпалва кръвта ни, ускорява крачките ни, отстранява умората ни. С една дума — дивото зове. В случая — дивият заек.

Изведнаж заекът спря, за да се огледа и послуша. Бимбо можеше с два скока да се метне върху него, но за наше учудване и той се спря.

— Дръж, Бимбо! Какво чакаш? — ядосваше се Иван.

— Скалпирай го! — викаше Панчо.

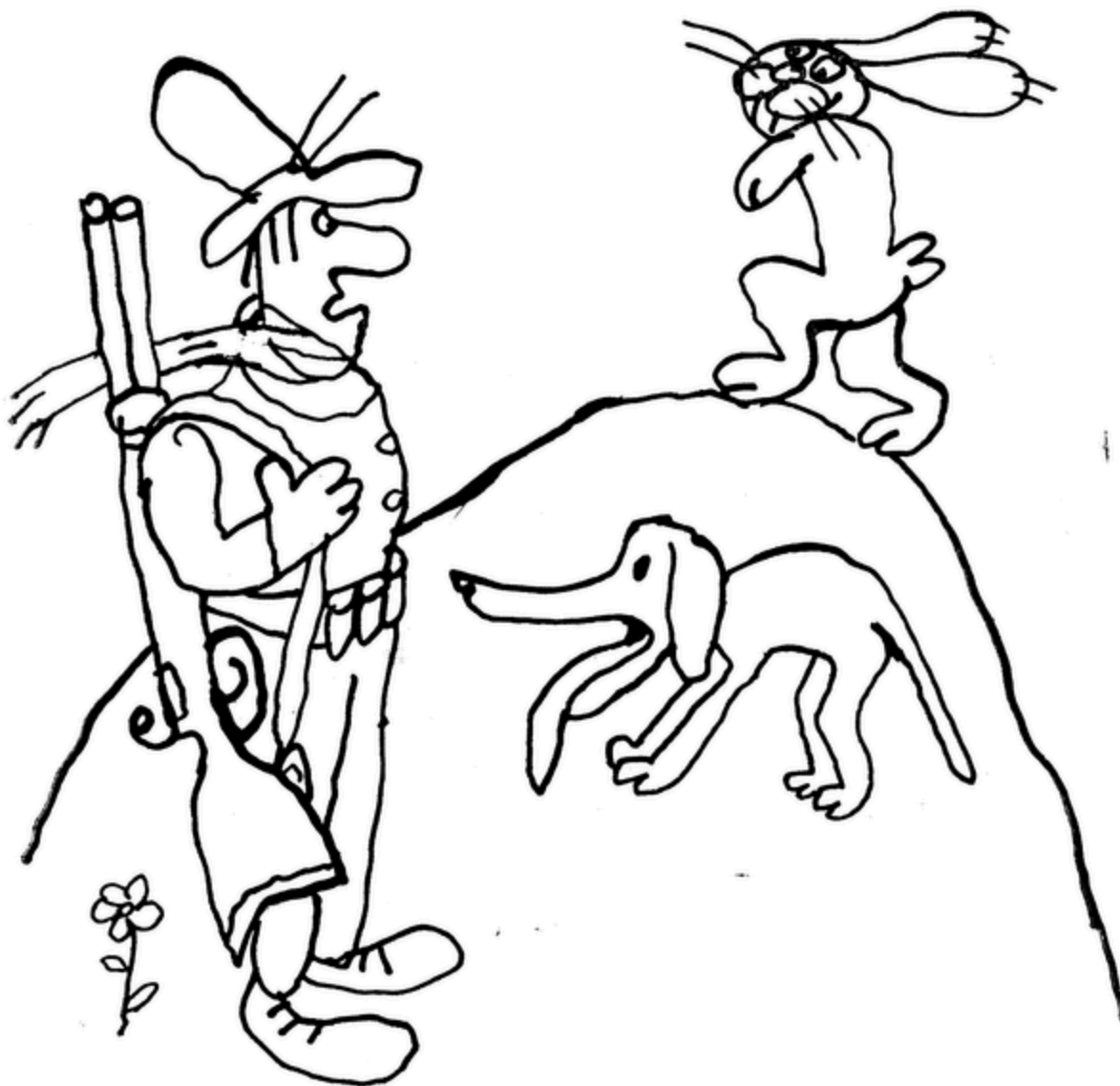
Аз се бях позадъхал и не можех да извикам нищо. А и другите млъкнаха учудени. Заекът мърдаше с уши, сякаш стрижеше тишината. Гледаха се един миг с кучето право в очите и дългоухият пак затича. Както и трябваше да се очаква, сега избра да бяга право нагоре по стръмното. „Голямо потене ще падне след тоя заек“ — помислих. Но нали и за мене бе първо ловно кръщение, както и за Бимбо, примирих се.

Щом заекът затича, Бимбо също се втурна подире му. Заекът бяга, Бимбо след него, ние след Бимбо. Дивото пак зове, кръвта пак

ври и прочие. Всичко е наред, но заекът отново спира. Кучето спира и то. Спираме и ние след Бимбо. Историята се повтаря.

Заекът отново хукне, и кучето отново. Заекът спре, и Бимбо спира. Стори ми се, че дългоухият го прави нарочно. Сякаш бе разбрал, че преследвачът му е неопитен. А е възможно и наистина да го е разбрал, особено ако е бил гърмян заек. Само аз му бях благодарен за тия чести почивки. Имах повод да разсъждавам пред ловеца и пред Панчо, а с това и да удължавам отдиха.

— Вижте каква е работата. Кучето притежава вродения си инстинкт за преследване. Обаче още е в детската си възраст. Не се е озверило и просто не знае, че трябва да се хвърли върху животното, което не му е сторило зло.



— Оставаше и зло да му стори — тюхкаше се Иван. — Ама не е чудно и това да стане. Току-виж, заекът се обърна и го подгонил.

И наистина сега заекът се бе обърна с лице към кучето. За да го разгледа по-добре, се бе изправил на задните си крака. Бимбо скимтеше и се въртеше смутено около себе си. Ако заекът се бе втурнал срещу него, щяхме да търсим Бимбо чак в село в колибката му. Но где у заек такава смелост.

— Ей това им е нещастieto на зайците — рекох. — Пропускат удобното време и оставят кучетата да пораснат.

— Когато кучетата пораснат, няма да има никакви зайци — тъжно завърши Иван. — Хайде да си ходим.

— Ами ти, чичо Иване, защо не го гръмнеш? — запита Панчо.

— Вярно бе. В залисията забравих, че имам пушка. — И започна да я сваля от рамото си. Обаче вече нямаше никакъв заек.

— И по-добре — махна с ръка ловецът. — Иначе щяхме да изкараме ума на Бимбо. И без това за днес му се събра много.

— Е, Панчо — запитах, — каква оценка слагаш на Бимбо за днешния урок?

— Две минус. Иска ли питане.

— Ако зависеше от мене, аз пък бих му дал диплом за най-висше образование.

— Туй учените са големи диванета — каза Иван, като и не подозираше, че това не е негова мисъл...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.